GAIP

Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública

Resolució 294/2026, de 19 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 2689/2025

Administració reclamada: Universitat de Barcelona

Informació reclamada: Recursos d'alçada al rector resolts passats els tres mesos de la interposició o que hagin esdevingut silenci administratiu.

Sentit de la resolució: Estimació.

Resum: La sol·licitud va ser inadmesa per considerar que l'extracció de les dades sol·licitades comportava una tasca complexa d'elaboració. La UB ha estimat un nombre total d'expedients indicant que aquesta dada pot ser inexacte pel que ja ens hem referit. Per tant, la valoració de la tasca complexa es realitza en funció d'aquest nombre (187+91) i no d'altres recursos d'alçada que no s'hagin dirigit al rector. D'acord amb els arguments esgrimits per la UB aquesta Comissió vol palesar que l'aplicabilitat dels principis generals, *interpretació estricte, aplicació restrictiva en benefici del dret i no discrecional*, igualtat i interdicció de l'arbitrarietat (article 20) i proporcionalitat i temporalitat (article 22), són aplicables a les causes d'inadmissió perquè han de permetre valorar i acreditar la causa material invocada; però en cap cas són ponderables, com afirma la UB, com si ho són els límits establerts en l'article 21 LTAIPGB.

En aquest supòsit, aquesta Comissió considera que la tasca d'interpretar la informació requerida, com manifesta la UB, no comporta una complexitat objectivable ni desproporcionada, ni tampoc que s'hagi de fer per personal amb coneixements qualificats ni comporta una càrrega de treball inassumible. Cal fer avinent, a més, que els documents electrònics han de contenir metadades mínimes d'acord amb la Norma tècnica d'interoperabilitat (NTI) de document electrònic i entre aquestes metadades mínimes, el tipus documental. El reglament de política documental de la UB també estableix la necessitat de classificar i descriure els documents.

Paraules clau: Universitats. Persones físiques. Recursos. Recursos d'alçada. Dades. Reclamació contra inadmissió. Tasca complexa d'elaboració i reelaboració. Aplicabilitat límits. Principis generals. Anàlisi. Valoracions. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 4 de desembre de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 2689/2025 presentada per una persona física contra la Universitat de Barcelona (UB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 4 de novembre de 2025 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública en què demana: "Voldria conèixer des de l'any 2021, inclòs, quants

recursos d'alçada al rector s'han resolt després de 3 mesos de la seva interposició o ha esdevingut silenci adminsitratiu". Es demana aquesta informació en format electrònic.

3. L'1 de desembre de 2025, mitjançant Resolució del Director de l'Oficina de Control Intern, s'inadmet la SAIP. En la fonamentació jurídica s'invoca l'article 29.1.b) LTAIPBG (tasca complexa d'elaboració o reelaboració) i l'article 66 del Decret 8/20212021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP) que desenvolupa la causa d'inadmissió descrita. I s'argumenta:

   "La informació sol·licitada no és continguda en una base de dades de que la Universitat disposi elaborada. Igualment, la Universitat no disposa d'una base de dades que contingui la totalitat de recursos d'alçada que s'han presentat a la Universitat, i de la que pugui extreure l'òrgan al que van dirigits, la data de la resolució o si s'ha produït silenci. Aquesta no és pas una informació de que la Universitat disposi desagregada i els sistemes d'informació automatitzats de la universitat no exporten, a dia d'avui, aquesta informació.

   A títol explicatiu, l'aplicatiu del que es podria extreure informació referent al recursos conté multitud d'altres tipus d'expedients. Es pot filtrar en aquest per paraula i obtenir un llistat de tots els títols que continguin els mots "recurs d'alçada", no obstant no es pot garantir que amb aquesta cerca s'obtingui el total exacte de temes o instàncies a les que s'ha donat tractament de recurs d'alçada per la seva naturalesa o contingut (ja que la instància remesa pot no contenir aquest nom i tractar-se no obstant d'un recurs d'alçada). En segon lloc, no es pot fer un filtre per la data de resolució en aquest aplicatiu, pel que no es pot determinar si des de la data de la seva obertura (que també podria no correspondre a la data de presentació del recurs o instància a registre) han transcorregut o no tres mesos.

   En definitiva, la única forma d'extreure la informació que es demana seria, en primer lloc, entrar en tots els expedients que s'obtenen en filtrar amb els termes "recurs d'alçada" des de l'1 de gener de 2021 fins l'actualitat (un total de 187 entrades) -sense tenir en compte les reclamacions dels concursos de professorat que també tenen la naturalesa de recursos d'alçada i que sumarien un total de 91 entrades més, o sigui 278 en total-. En segon lloc caldria examinar-los, extreure els documents de resolució, extreure els documents de la instància de presentació, extreure d'aquests documents les dates i restar tres mesos (o examinar l'expedient concret per determinar si s'ha produït alguna ampliació de termini, que encara complicaria més un còmput que necessàriament, ha de ser manual). Per altra banda es tracta d'unes tasques que no poden ser realitzades més que per les persones degudament qualificades que utilitzen aquest aplicatiu i per les que tenen els coneixements necessaris per efectuar la valoració dels expedients per extreure'n la informació.

   És per l'anterior que, tenint en compte l'extens període del que es demanen les dades (5 anys) i que la relació d'expedients que s'extreu de l'aplicatiu és de 187, les tasques que

correspondria realitzar per obtenir la informació depassen sobradament el que és raonable i proporcionat destinar a la resolució d'una SAIP que, per altra banda, no ve motivada per cap interès qualificat que puguem considerar superior a l'interès general de la Universitat de dedicar els recursos a les finalitat pròpies d'aquesta. L'interès particular o privat, no per això no legítim, que podem atribuir a la sol·licitud a manca de la concreció d'un interès concret o la manca de motivació concreta, no pot justificar i considerar-se superior a l'interès general.

Així doncs, i donada com hem dit la impossibilitat d'extreure la informació de forma automatitzada, cal concloure que el procés i el volum de treball per elaborar la informació sol·licitada constitueix un claríssim supòsit de tasca complexa d'elaboració o reelaboració, que l'article 29.1.b) de la LTAIPBG, estableix que és causa d'inadmissió de la sol·licitud."

Es fa referència al Dictamen 6/2016 d'aquesta Comissió i, entre moltes d'altres, les resolucions: 91/2018, de 4 de maig; 258/2017, de 26 de juliol; 77/2016, de 28 de juliol; i 592/2019, de 10 d'octubre.
La notificació d'aquesta Resolució va ser acceptada per la persona sol·licitant el 3 de desembre de 2025.

4. Respecte a aquesta inadmissió, en la Reclamació s'argumenta que "La denegació es basa en 2 arguments: el primer que no s'ha posat motiu per a que es vol la informació, quan és un camp que posa que és totalment opcional, en el sentit que sembla que si no es posa motiu, la Universitat no té obligació de cercar la informació i respondre. I el segon que cal revisar 187 expedients perquè la base de dades no cerca per data, i aquesta base de dades només la consulta la unitat especialitza. Unitat que és Serveis jurídics i convenis que té per directori 25 persones, la qual cosa fa inversemblant que no es puguin dedicar recursos a mirar 187 expedients, la consulta dels quals no hauria de portar més d'1 minut per expedient per consutar les dates i anotar-les. Finalment, la petició d'informació versa sobre l'eficàcia del bon govern de la Universitat, on una part és atendre o respondre els recursos de la seva comunitat, per no ser d'interès saber o tenir controlat per la pròpia universitat quants recursos adreçats a la seva màxima autoritat (i per tant amb tots els serveis universitaris per atendre'ls) no es responen en termini o queden en silenci administratiu".

5. El 12 de gener de 2026 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a la Universitat de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així

com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.

7. El 22 de gener de 2026 la UB tramet la informació requerida a aquesta Comissió. En l'informe, "respecte de la sol·licitud d'accés a la informació de la qual deriva i l'aplicació de límits" diu:

   I. Respecte de la reclamació:

      1) al primer motiu de discrepància del reclamant (vegeu antecedent 4), la inadmissió de la SAIP no es basa a la manca de motivació. "**La resolució no inadmet la sol·licitud per la manca de motivació sinó per la concurrència de la causa d'inadmissibilitat referent a l'elaboració per a l'obtenció de la informació establerta a l'article 29.1.b) de la LTAIPBG**. Altrament, la resolució fa referència a la manca de motivació com un element més a utilitzar a l'hora de valorar la desproporció de les tasques a efectuar a fi d'avaluar la inadmissió.

      Sobre la qüestió d'efectuar una ponderació entre drets i interessos a l'hora de valorar l'aplicació d'una causa d'inadmissió, una primera consideració (i així fou apuntat en alguna resolució de la GAIP, per exemple Resolució 78/2017), portava a considerar que l'apreciació d'una causa d'inadmissió no requeria, en cap cas, efectuar una ponderació amb eventuals drets i interessos concurrents (això es pretenia interpretar del tenor literal dels articles 21 -referent als límits- i 29 -referent a les causes d'inadmmissió: entenent que el caràcter potestatiu del primer "*pot denegar*" referit al límit legal, i el caràcter imperatiu del segon "*són inadmeses si concorren les causes*", portaven a aquesta conclusió).

      No obstant l'anterior i a l'entendre d'aquesta Universitat, la motivació o la finalitat de l'accés, sí poden ser un element més a tenir en compte i sí es pot dur a terme una ponderació en el cas de la determinació de l'aplicació d'una causa d'inadmissió.

      En aquest sentit també hem de destacar l'apuntat per la GAIP, en posterior Resolució, la 210/2022, de 17 de març en què se cita també la Sentència del Tribunal Suprem núm. 1547/2017 en relació amb l'aplicació analògica dels principis generals i de la proporcionalitat en la determinació de la concurrència de les causes d'inadmissió (en el cas de la legislació catalana, articles 20 i 22 LTAIPBG): *"Per una altra banda, cal valorar i ponderar l'eventual concurrència de la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'accés a la informació pública invocada pel Departament i els seus efectes. Amb aquesta finalitat, i davant la manca de criteris legals per dur a terme aquest exercici, és procedent aplicar supletòriament el règim jurídic establert per l'LTAIPBG per valorar i ponderar la*

concurrència dels límits legals al dret d'accés a la informació pública i els seus efectes, en la mesura que les causes d'inadmissibilitat comparteixen amb els límits el fet de ser causes que poden dur a denegar l'accés a la informació pública. En aquest sentit, la Sentència del Tribunal Suprem núm. 1547/2017 (ECLI:ES:TS:2017:3530) es pronuncia, per interès cassacional, sobre l'adequació d'aplicar a les causes d'inadmissió els principis generals d'interpretació estricte i d'aplicació restrictiva i no discrecional previstos a la legislació de transparència per als límits, en la mesura en què tant les causes d'inadmsisió com els límits tenen el mateix efecte restrictiu o impeditiu del dret d'accés a la informació pública reconegut en la regulació legal amb una formulació àmplia, del què en desprèn el Tribunal Suprem que no són acceptables restriccions d'aquest dret que li suposin un dany injustificat i desproporcionat (FJ sisè). Aquest criteri jurisprudencial d'aplicabilitat a les causes d'inadmissibilitat dels principis generals d'aplicació dels límits amb caràcter restrictiu, no discrecional i proporcional, suposa, en el marc de la legislació catalana de transparència, que els articles 20 i 22 LTAIPBG són aplicables també a les causes d'inadmissibilitat de l'article 29 LTAIPBG. (...) Finalment, també és procedent tenir en compte que la persona reclamant no ha indicat cap finalitat o motivació determinades per a l'accés a la informació pública sol·licitada. Certament, no és legalment obligat fer-ho, però la seva existència podria servir per ponderar el dret amb la causa que pot justificar-ne la denegació (articles 20.1 LTAIPBG), ponderació que, si bé l'article 22 circumscriu a l'àmbit dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, ja s'ha argumentat més amunt que és igualment aplicable a les causes d'inadmissibilitat, en la mesura que comparteixen amb els límits legals el fet de justificar la restricció del dret. Aquesta absència de finalitat o motivació impedeix de tenir-la en compte en un eventual exercici de ponderació entre el dret d'accés a la informació pública i la causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud de la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració, i per tant és procedent concloure en la concurrència d'aquesta causa d'inadmissibilitat, fonamentada en les consideracions i evidències apuntades als paràgrafs anteriors, i la seva prevalença, en aquest cas, damunt del dret d'accés a la informació pública". En resum, i en qualsevol cas, cal indicar que, no obstant hagués estat suficient per inadmetre la sol·licitud motivar la concurrència de la causa d'inadmissió referent a la necessitat d'elaboració de la informació, sense més ponderació, en el supòsit que ens ocupa, la resolució ha tingut en compte també (com podia no haver-ho fet, amb mateix resultat) la manca de motivació, en el sentit que no hi ha un element més a favor de satisfer un interès legítim o un accés reforçat que decanti o pugui prevaldre sobre el perjudici que causa la

satisfacció de l'accés que es sol·licita (en atenció als recursos destinats a l'obtenció de la informació enfront recursos destinats a l'activitat objectiva de la Universitat).

2) L'argumentació de la disconformitat del reclamant referida als recursos de la Unitat de Serveis Jurídics i Convenis per extreure la informació sol·licitada la UB aclareix que en el directori de personal de Serveis Jurídics "hi consten 21 persones, no 25. En concret, les persones que s'indiquen al directori i que conformen els Serveis Jurídics son, a banda de la directora, 9 lletrats (un d'ells de baixa, o sigui 8), 1 tècnic, 1 alumne en pràctiques i 5 administratius. Les 5 persones restants, que s'adscriuen a Convenis (una d'elles que ja ha deixat la Unitat amb destí a una altra, per tant son 4), no efectuen cap tipus de tasca a Serveis Jurídics, s'encarreguen únicament de la gestió dels convenis i, les seves tasques, la seva base de dades i les eines que utilitzen son completament diferenciades, no disposant tampoc d'accés a les eines de Serveis Jurídics, ni efectuant cap tasca mínimament vinculada a la resolució de recursos d'alçada".

Quant al volum de treball, "des del gener de 2025 s'han obert un total de 1.065 expedients (consultes, reclamacions, recursos, judicials, etc.). A banda dels expedients que s'obren a la base de dades, els lletrats que presten serveis a la Unitat atenen i donen resposta i suport a diferents unitats, òrgans, comissions i bústies de la UB, ja sigui mitjançant la resposta a correus, consultes telefòniques, assistència a reunions i intervencions diverses als diversos procediments, bústies i protocols i, en el seu cas, efectuen compareixences davant altres administracions o davant les instàncies que ho requereixen."

Respecte al temps que el reclamant considera que s'hauria de destinar ("*no hauria de portar més d'un minut per expedient, consultar les dades i anotar-les*"), "Aclarim en primer lloc que "consultar les dades i anotar-les" és extreure-les dels diferents documents jurídics més amplis i que sovint requeriran interpretació".

A continuació es trasllada el que ja es va exposar en la resolució respecte a l'aplicatiu, el sistema de filtres i la manca de garanties a l'aplicar-los per la naturalesa del recurs o contingut del document en el qual es formula (ja que malgrat no especificar o contenir la referència "recurs d'alçada" pot ser-ho) i la no aplicabilitat de filtres per data de resolució en l'aplicatiu (reproduïdes en l'antecedent 3). I s'afegeixen, respecte als filtres, les següents indicacions: "El filtre en la base de dades amb els termes "recurs d'alçada" no dona una dada certa dels recursos d'alçada presentats davant la UB. En primer lloc, perquè en aquesta cerca hi sortiran també els recursos d'alçada que la UB ha presentat davant altres

administracions. Per altra banda, perquè com s'apuntava en la resolució la qualificació de la naturalesa d'un recurs no ve determinada pel nom que se li dona sinó pel seu contingut i la resolució o acte que es recorri. Per altra banda, perquè cal sumar 91 expedients més (als 187 ja indicats, en total doncs 278) corresponents a reclamacions en el marc dels concursos d'accés de funcionariat docent i en els concursos de professorat contractat, que passen per informe de la Comissió de Reclamacions prèvia resolució del rector i que son efectivament recursos d'alçada (encara que internament no els anomenem així). Altrament, també cal esmentar que no tots els recursos d'alçada passen per assessorament de la Unitat de Serveis Jurídics, ni seran resolts pel rector, pel que Serveis Jurídics, tampoc en té constància, ni constaran a les seves bases de dades tots dels recursos d'alçada presentats i resolts, per exemple, en els procediments de reconeixement d'estudis (el coneixement dels quals correspon a la Comissió Acadèmica del Consell de Govern per prescripció de l'article 94.3.m de l'Estatut de la UB) o dels recursos en matèria electoral que resol la Junta Electoral Permanent en atenció a la competència que té atribuïda per l'article 12.b del Reglament d'Eleccions de la Universitat de Barcelona.

Altrament, entrar a cada expedient concret i analitzar-lo per extreure'n la informació suposa analitzar la instància i escrit de presentació, i en el seu cas, l'acte o resolució que es recorre, per determinar la seva naturalesa de recurs d'alçada (tasca netament jurídica que hauria de fer un lletrat), cercar en l'expedient si s'ha produït alguna ampliació de termini -en els que intervé la Comissió de Reclamacions és habitual-, o bé la suspensió del procediment per causa legalment establerta (tasques també netament jurídiques). I per altra banda, determinar en els casos anteriors el termini en què es pot entendre produït el silenci és també una tasca jurídica.

En últim terme, i pel que faria a un hipotètic accés parcial amb audiència del sol·licitant, a què es refereix l'últim incís de l'article 29.1.b), tampoc és possible donar vista al sol·licitant per tal que pugi "consultar les dades i anotar-les", en tant que no és possible donar-li accés a l'aplicació o eina de gestió d'on extreure els documents perquè aquests contenen multitud de dades personals i confidencials a les quals tindria accés."

I es conclou: "que l'obtenció de la informació requereix la realització de múltiples tasques d'elaboració o reelaboració, que hauria de dur a terme personal degudament qualificat i que resulten manifestament desproporcionades i provoquen un perjudici evident en el funcionament i en les tasques que correspon

realitzar a la Unitat, que precisament afecta l'eficàcia i l'eficiència, d'entre d'altres, de la resolució dels recursos pendents, i que, en cap dels casos s'efectua en un minut.

3) Respecte a la motivació de la persona reclamant (sobre l'eficàcia del bon govern de la Universitat, en atendre o respondre els recursos de la seva comunitat) consideren "que la manifestació d'aquesta motivació de forma extemporània [en fase de reclamació] no modifica en res el tingut en compte per determinar el sentit de la resolució, malgrat la finalitat de l'accés encaixi en les finalitats dels procediments de transparència. Amb més motiu encara, si el que es busca és l'eficàcia en atendre o respondre els recursos d'alçada que es presentin en el marc de qualsevol dels procediments de la Universitat, una bona forma de propiciar-ho és que el personal de la Unitat que dona assessorament i suport a la resolució dels mateixos pugui dedicar el seu temps precisament a aquesta tasca. Per tot l'anterior, la posició de la Universitat vers la reclamació no pot ser altra que la disconformitat amb la mateixa per entendre-la mancada de fonament pels motius més amunt apuntats, que han de portar, a l'entendre d'aquesta, a la total desestimació de la mateixa."

II. "Respecte de la sol·licitud, la seva resolució i l'aplicació de límits:

Respecte de la sol·licitud i la seva resolució la posició de la Universitat a l'hora de donar resposta fou la mateixa referida en el punt anterior vers la reclamació, basada en els mateixos fonaments, que no podem més que donar per reproduïts. I respecte l'aplicació de límits, la Universitat no ha aplicat cap límit al dret d'accés, sinó la causa d'inadmissió de l'article 29.1.b) de la LTAIPBG".

Informa que "en atenció a la informació sol·licitada per l'interessat, no hi hauria tercers afectats per l'accés".

8. El 29 de gener de 2026 la GAIP trasllada aquesta informació a la persona reclamant per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i

c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la inadmissió invocada, el dret a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada i reclamada - quants recursos d'alçada al rector s'han resolt després de 3 mesos de la seva interposició o ha esdevingut silenci administratiu- és informació pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b LTAIPBG, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la mateixa Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

La consideració d'informació pública no ha estat qüestionada en cap moment per la UB. I com hem detallat en els antecedents la inadmissió es fonamenta per considerar que per atendre sol·licitud cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració (antecedent 3 i 7) d'acord amb els articles 29.1.b) LTAIPBG i 66 DTAIP. I la justifica, en resum, perquè caldria analitzar un total de 278 expedients (187 localitzats des de l'1 de gener de 2021 fins a l'actualitat aplicant el filtre 'recurs d'alçada' + 91 relatius a reclamacions dels concursos de professorat que també tenen aquesta naturalesa); no es pot garantir que amb aquesta cerca s'obtingui el total exacte de temes o instàncies a què s'ha donat tractament de recurs d'alçada per la seva naturalesa o contingut perquè en la instància no s'hi hagi referit específicament malgrat ser-ho i tractar-lo com a tal; i finalment, perquè la tasca d'extracció de les dades demanades només es pot realitzar per persones qualificades que utilitzen l'aplicatiu i per les que tenen coneixements necessaris per efectuar la valoració dels expedients. Afegeixen que els recursos (no els quantifica) que haurien de

destinar depassa el que és raonable i proporcionat, no es motiva un interès qualificat que puguin considerar superior a l'interès general de la Universitat i l'interès particular o privat que atribueixen a la sol·licitud no pot justificar i considerar-se superior a l'interès general. Aquesta fonamentació ha estat qüestionada per part de la persona reclamant (vegeu antecedent 4) assenyalant que la petició "versa sobre l'eficàcia del bon govern de la Universitat (.../...)" i que la motivació no és necessària.

En l'informe emès per la UB a petició d'aquesta Comissió s'explica es fa referència a la manca de motivació "com un element més a utilitzar a l'hora de valorar la desproporció de les tasques a efectuar a fi d'avaluar la inadmissió" i, fent referència a les resolucions d'aquesta Comissió 78/2017 i 210/2022 (que cita la *Sentència del Tribunal Suprem núm. 1547/2017)*, considera que "la motivació o la finalitat de l'accés, sí poden ser un element més a tenir en compte i sí es pot dur a terme una ponderació en el cas de la determinació de l'aplicació d'una causa d'inadmissió" (antecedent 7). Respecte als recursos per a justificar la tasca complexa es remet a les consideracions de la resolució (antecedent 3), s'afegeix el nombre d'expedients oberts des del gener de 2025 (1.065), l'atenció de consultes (internes i externes) per part dels lletrats de la Unitat a través d'altres canals i altres recursos d'alçada que no passen per la unitat de serveis jurídics ni seran resolts pel rector. I en darrer terme, considera no viable un accés parcial amb l'audiència prèvia al que es refereix l'article 29.1.b) perquè "no és possible donar-li accés a l'aplicació o eina de gestió d'on extreure els documents perquè aquests contenen multitud de dades personals i confidencials a les quals tindria accés".

Contextualitzats tots els arguments esgrimits per les parts, es procedeix a fer-ne una valoració per determinar si aquesta Comissió els comparteix o no.

En primer lloc, i respecte a l'objecte, el reclamant demana la informació respecte als recursos d'alçada al rector (quants recursos d'alçada al rector s'han resolt després de 3 mesos de la seva interposició o ha esdevingut silenci). Per tant, es demana extreure d'aquests recursos dues dades: data d'interposició i data de resolució si n'hi ha; dels que han esdevingut silenci, tenint en compte els tres mesos màxims previstos en l'article 122.2 de la Llei 39/2015, no és necessari l'extracció de cap més dada perquè se'n dedueix el silenci. I la UB ha estimat un nombre total d'expedients (187+91) indicant que aquesta dada pot ser inexacte pel que ja ens hem referit. Per tant, la valoració de la tasca complexa es realitza en funció d'aquest nombre i no d'altres recursos d'alçada que no s'hagin dirigit al rector malgrat la possible inexactitud dels d'expedients afectats.

En segon lloc, i respecte a la falta de motivació aquesta Comissió considera pertinent aprofundir si aquest element es pot tenir en compte per "dur a terme una ponderació en el cas de la determinació de l'aplicació d'una causa d'inadmissió" com afirma la Universitat.

La Resolució 78/2017 esmentada per la UB diu: "Nogensmenys, l'LTAIPBG no preveu la necessitat de ponderar l'aplicació de les causes d'inadmissió amb els interessos públics o privats

favorables a l'accés, i és comprensible que sigui així: tot i que límits legals i causes d'inadmissibilitat tenen els mateixos efectes de poder justificar la denegació de l'accés, mentre que els límits legals són de configuració i conceptualització essencialment jurídiques, les causes d'inadmissibilitat solen tenir una definició bàsicament material, i per tant la seva ponderació amb els drets i interessos favorables a l'accés és pràcticament inviable, tant perquè difícilment es poden ponderar factors de naturalesa tan diferent com aquests, com perquè el caràcter material de la causa li resta marge d'apreciació (el mateix tenor literal dels encapçalaments dels articles 21 i 29 LTAIPBG, el primer amb el potestatiu "pot denegar" referit al límit legal, i el segon amb l'imperatiu "són inadmeses" si concorren les causes, posa de manifest la manca de marge de ponderació en l'aplicació de les causes d'inadmissibilitat)." En aquesta mateixa línia la Resolució 210/2022 que, fent referència a la Sentència del Tribunal Suprem núm. 1547/2017 (antecedent 7), afirma que l'aplicabilitat a les causes d'inadmissibilitat dels principis generals d'aplicació dels límits amb caràcter restrictiu, no discrecional i proporcional, suposa, en el marc de la legislació catalana de transparència, que els articles 20 i 22 LTAIPBG són aplicables també a les causes d'inadmissibilitat de l'article 29 LTAIPBG". Aquests principis generals, *interpretació estricte, aplicació restrictiva en benefici del dret i no discrecional*, igualtat i interdicció de l'arbitrarietat (article 20) i proporcionalitat i temporalitat (article 22), són aplicables a les causes d'inadmissió perquè han de permetre valorar i acreditar la causa material invocada; però en cap cas són ponderables, com si ho són els límits establerts en l'article 21 LTAIPGB per justificar la seva aplicació en funció de la valoració del test del dany per determinar el perjudici real i efectiu que pot causar la divulgació d'una informació protegida per seguretat pública, investigacions, secret professional, menors, dades personals, etc.).

En resum, les causes d'inadmissió acotades en l'article 29 LTAIPBG responen a aspectes materials que s'han d'avaluar d'acord amb els principis generals referits i la proporcionalitat de la informació sol·licitada respecte als recursos que ha d'esmerçar l'administració per poder-la lliurar.

Quant a la viabilitat d'un accés parcial en el termes referits a l'article 29.1.b) (es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant), aquesta Comissió entén que l'accés a la informació de forma desglossada no s'ha d'interpretar com un accés a l'aplicació o eina de gestió (com sembla que ho fa la UB), sinó com la possibilitat de donar la informació de manera desglossada (per blocs, definint terminis de lliurament o altres circumstàncies) amb la prèvia audiència d'aquesta possibilitat a la persona sol·licitant.

En relació amb la doctrina que ha establert al llarg dels anys la GAIP i a la que es refereix la UB (fent esment al Dictamen 6/2016 i diverses resolucions: 91/2018, de 4 de maig; 258/2017, de 26 de juliol; 77/2016, de 28 de juliol; i 592/2019, de 10 d'octubre); aquesta Comissió vol destacar que, en els darrers anys, considerant el context digital en el que ens trobem i la legislació existent en matèria d'administració electrònica ha determinat que la complexitat d'elaboració d'informació en

aplicació dels article 29.b LTAIPBG i 66 DTAIP només és acceptable quan l'obtenció, extracció o disposició impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació **i** no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles; o quan l'elaboració requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada **i** no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles (vegeu Resolució 785/2023, de 7 de setembre; 983/2023, de 26 d'octubre; 1216/2023, de 21 de desembre i més recentment, 1528/2025, de 9 d'octubre).

Dit tot això, es procedeix a l'anàlisi dels elements que substancien la consideració de tasca complexa: l'examen de 278 expedients quantificats per la UB i els documents de forma manual per persones qualificades en l'ús de l'aplicatiu i amb coneixements específics per efectuar la valoració i extreure'n les dades.

Respecte al volum, l'article 66.3 DTAIP diu "La inadmissió de les sol·licituds per aquesta causa no es pot justificar exclusivament en el volum de la informació si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat". Per tant, i d'entrada, no sembla que 278 expedients afectats des de l'any 2021 (després d'aplicar filtres) sigui un nombre ingent que no permeti examinar la informació que hi conté.

Respecte a la necessitat que aquest anàlisi el faci una persona qualificada caldria diferenciar els recursos que s'han resolt dels que han incorregut en silenci administratius. En cas que hi hagi resolució expressa, aquest anàlisi comporta verificar dades que consten en els antecedents (data de presentació) i anotar la data de la resolució. Per tant i respecte a aquests (que desconeixem el nombre tot i que semblaria adequat pensar que majoritàriament els recursos d'alçada s'han resolt de forma expressa dins el termini que marca la legislació) aquesta Comissió considera que aquesta tasca d'interpretar la informació no comporta una complexitat objectivable ni desproporcionada, ni tampoc que s'hagi de fer per personals amb coneixements qualificats. Respecte als expedients que no disposin de resolució expressa, caldria només, accedir i extreure la data de presentació del recurs i si ha transcorregut tres mesos, si no hi hagut ampliació del termini per resoldre, s'ha d'entendre que incórrer silenci administratiu sense haver de fer cap altra valoració. Només en els casos que s'hagués acordat l'ampliació del termini per resoldre (dada que ha de constar també a l'expedient), caldrà accedir a aquest acord, extreure la data de presentació dels antecedents i veure quin és el termini màxim per resoldre, dada que ha de constar també a l'acord d'ampliació aprovada. En aquests casos, tampoc es considera que aquesta informació sigui complexa d'interpretar ni una càrrega de treball inassumible.

Cal fer avinent, a més, que els documents electrònics han de contenir, entre altres components, unes metadades mínimes d'acord amb la Norma tècnica d'interoperabilitat (NTI) de document electrònic aprovada per Resolució de 19 de juliol de 2011, de la Secretaria d'Estat per a la Funció

Pública. Entre aquestes metadades mínimes, el tipus documental i entre aquests, s'ha de consignar si es tracta de documents de decisió (resolució, acord...) o documents del ciutadà (sol·licitud, denúncia, recurs....). I en funció del tipus se'ls ha de donar un codi: per exemple TD01-Resolució o TD17 – Recurs.

El reglament de política documental de la UB[1] defineix el sistema de gestió documental (SGD) com el "conjunt de processos, eines i recursos que, dins del sistema d'informació, la Universitat utilitza per gestionar els documents que genera, rep o custodia. Té per missió donar suport a les activitats presents i futures de la UB i dels seus usuaris" (article 1) i és d'aplicació a tots els òrgans i totes les unitats que generen documents de la UB (article 2). El capítol II, dedicat als processos de gestió de la documentació, estableix en l'article 22 que tots els expedients i documents s'han de classificar i agrupar en sèries documentals (comporta identificar i estructurar sistemàticament en categories d'acord amb unes convencions, mètodes i normes de procediment, lògicament estructurats i representats en un sistema de classificació). I els documents s'han de descriure. D'acord amb l'article 23 "El procés de descripció consisteix en la captura, l'anàlisi, l'organització i el registre de la informació que serveix per identificar, gestionar, localitzar i representar els documents del SGDUB i el context de la seva existència en el sistema. Els documents es descriuen en el sistema i dins del seu context en el moment que es capturen. La descripció ha de proporcionar informació del document en qualsevol moment del cicle de vida sobre qui l'ha creat, quan s'ha capturat, quina funció té, quin és el seu contingut, quina estructura i característiques físiques i tècniques té, etc. Els canvis en el document o en la informació que hi està vinculada s'han de reflectir i poder recuperar mitjançant la descripció. El nivell de descripció l'ha de determinar la unitat responsable del SGDUB mitjançant les instruccions corresponents."

No podem obviar tampoc la finalitat de la Llei de transparència que és "establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública" (article 1.2 LTAIPBG). Conèixer com es gestionen els recursos interposats a la Universitat s'alinea amb la finalitat de la Llei i permet fer visible l'acció, en aquest cas, del Rector per possibilitar el control i el retiment de comptes.

Amb tot això, aquesta Comissió considera que és procedent estimar el dret d'accés a la informació pública sol·licitada per entendre que l'extracció de les dades no suposa una complexitat objectivable i desproporcionada ni una càrrega de treball inassumible i la informació, en els termes sol·licitats, no està afectada per cap dels límits previstos a l'article 21 LTAIPBG ni per la protecció de dades de caràcter personal. Amb tot, i amb la finalitat de conjuminar les exigències del dia a dia

[1] https://www.ub.edu/arxiu/ca/docs/politica_documental_UB.pdf [consultat el 12/02/2026]

de l'Administració reclamada amb el respecte a l'exercici del dret d'accés aquesta Comissió, en fase de Reclamació, pot ampliar el termini per al lliurament de la informació.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.*b* LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.*k* RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de febrer de 2026, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 2689/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir a la Universitat de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim d'un mes.
3. Requerir a la Universitat de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 2689/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.